

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Eisdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

ejus pro eo & cum eo commiserunt simoniam, proprio juramento monstrabant, licet singuli fuerint in suo testimonio singulares. Quia verò contra Priorem, Eleemosynarium, Decanum, Cellerarium, tertium Priorem, de Flavi, de Fleiaco, & de Siverriaco Priores & Capellanos Abbatis pariter & Prioris enormia fuerunt multa proposita & aliqua comprobata, eos à monasterio ipso ejecimus, & per alia monasteria, in quibus ordo monasticus districtius observetur, decrevimus dividendos; non ut plures in uno ponantur monasterio, sed singuli potius in singulis collocentur; nec præter auctoritatem apostolicæ sedis de cetero assumantur ad aliquam dignitatem. Volentes quoque indemnitati ejusdem monasterij provide, tam in eos quam in alios monachos Virziliacenses qui habent propriam excommunicationis sententiam promulgavimus, nisi protinus illud ad usum Ecclesiæ resignarint. Licet autem Abbas ipse se in quibusdam nisi fuerit excusare, quia tamen ejus excusatio ex aliqua parte in accusationem potius vertebatur, utpote cum esset excusatio in peccatis, non solum ex provisionis officio verum etiam ex rigore juris processimus contra eum, ipsum ab administratione monasterij & abbatia regimine amoves. Volentes igitur monasterio consulere memorato, discretionem vestram, de qua fiduciam plenam gerimus, per apostolica scripta districtè præcipiendo mandamus quatinus ad ipsum personaliter accedentes, injungatis auctoritate nostra conventui ut infra tres dies personam idoneam per regularem electionem præficiat sibi cum consilio vestro concorditer in Abbatem. Alioquin vos ex tunc, sive de ipsius gremio monasterij, seu etiam aliunde, virum providum & honestum, non tam in futuro probandum quam in præterito jam probatum, per quem domus & spiritualibus proficiat institutis & temporalibus juvetur augmentis, in Abbatem ei præficere procuretis, facientes eidem per censuram ecclesiasticam appellatione remota reverentiam & obedientiam debitam exhiberi. Deinde verò tam Abbatem amotum & alios supradictos quam etiam quoscunque de fratribus aut conversis præfati monasterij repereritis proprietatem habere, ut eam ad opus monasterij sine diminutione resignent moneatis attentius & propensius inducatis, excommunicatos eos qui secus fecerint publicè nuntiantes, & ad-

hibentes ad coactionem eorum, si necesse fuerit, brachium seculare; præscriptos Priorem & alios nihilominus, sicut à nobis est providè definitum, divisuri per singula monasteria, in quibus ordo monasticus districtius observetur, compellendo contradictores auctoritate nostra, si opus fuerit, ad receptionem ipsorum, & eos arctius faciendo vacare regularibus institutis. Ut autem monasterium sæpeditum ab omni macula plenius expietur, volumus & mandamus ut cum ista sub celeris diligentia fueritis executi, de statu ejus & personarum iterum diligentissimè inquiretis, & habito præ oculis solo Deo, corrigatis quæ secundum ipsum corrigenda videritis, & statuatis quæ fuerint statuenda; contradictores, si qui fuerint, vel rebelles appellatione remota per ecclesiasticam compescendo censuram. Taliter autem mandatorum nostrorum primitias audire ac exaudire curetis quòd in iis tanquam obedientiæ vestræ initiis cognoscamus quantum zelus domus Dei vos tangat, & quantæ devotionis affectum circa nos & Romanam Ecclesiam habeatis & sitis in posterum habituri. Quòd si non omnes, duo vestrum &c. Interim autem donec Abbas fuerit institutus, curam & administrationem ipsius monasterij dilectis filiis Sacristæ & Hospitalario duximus committendam, ne idem monasterium sine regimine dispergatur. Sigillum verò ac duos anulos, quos recipi fecimus ab Abbate prædicto, sub bulla nostra vobis mittimus interclusos, eidem monasterio resignandos. Datum Viterbij XIV. Kal. Augusti, anno decimo.

E I S D E M.

Licet contra Gilbertum quondam Flaviniacensem Abbatem per inquisitionem factam super statu Virziliacensis cœnobij nihil fuerit oppositum vel probatum, ea forsitan ratione quòd pro monacho Virziliacensi minimè habebatur, quia tamen ejus sunt ad damnationem opera manifesta, ipsum à præfato cœnobio perpetuò decrevimus excludendum, & in districtiori monasterio collocandum ad agendam pœnitentiam de commissis. Quocirca discretionem vestræ per apostolica scripta præcipiendo mandamus quatinus quod à nobis decretum est provida ratione, per districtiorem ecclesiasticam sublato contradictionis & appellationis obstaculo faciatis executioni mandari. Præsentem autem litteras præter morem clausas dirigimus, ut in illis sigil-

Epist. 50.
De depositione
Gilberti Ab-
batis Flavina-
censis.

lum & anulos & alias quasdam litteras mittamus inclusas. Quòd si non omnes &c. Datum Viterbij.

ARCHIDIACONO ET CAPITULO
Venafrano.

Cum olim inter Venafranam & Yserniensem Ecclesias in præsentia felicitis memoriæ Celestini Papæ prædecessoris nostri super quibusdam dignitatibus, sede videlicet, sigillo, & chrismate, nec non & festo beati Nicandri, quæstio verteretur, longisque temporibus fuisset antea ventilata, adeo ut jam utraque ipsarum Ecclesiarum ac civitatum sustinisset propter hoc graves molestias & jacturas, idem prædecessor noster volens finem eidem imponere quæstioni, dilecto filio G. sancti Adriani Diacono Cardinali tunc Beneventano rectori dedit suis litteris in mandatis ut inter easdem Ecclesias pacem studeret & concordiam reformare. quòd si ad hoc induci nequirent, idem Ecclesiæ utrique proprium habendi Pontificem auctoritate apostolica, remoto cujuslibet ipsius & Episcopi appellationis & contradictionis obstaculo, tribueret facultatem, ita ut liberum esset illi Pontifici qui tunc Ecclesiæ utrique dinoscebatur præesse, apud earum alteram, quam veller, infra decem dies sibi sedem eligere, ac eam cum sua parrochia retinere; altera verò Ecclesia liberè alium sibi eligere posset antistitem, qui parrochia suæ præesset pariter & prodesset. Dedit etiam eidem auctoritate apostolica facultatem electionem illam canonicè ac de persona idonea celebratam appellatione postposita confirmandi. salvo jure imposterum Ecclesiæ Capuanæ. Si verò neutram eligere veller Episcopus memoratus, ipse nihilominus illi Ecclesiæ quæ pastorem sibi alium habere volebat, facultatem tribueret eligendi, injungens eidem ut si dictus Episcopus præeligeret Ecclesiam Venafranam, tantum de communibus proventibus civitas ipsa episcopalibus redditibus superaddere procuraret ut exinde posset honorificè sustentari. Præfatus verò Cardinalis, post dilationes & citationes quamplurimas, habito jurisperitorum prudentum consilio, potestatem & auctoritatem vobis contulit eligendi & habendi Episcopum & perpetuò successionaliter obtinendi, ut tam civitas quam Ecclesia Venafrana sedem habeant perpetuò cathedralem. salva in omnibus justitia metropolitana Ecclesiæ Capuanæ. Ita quidem

Tom. II.

quòd tantum de communibus proventibus episcopalibus redditibus superadderet civitas Venafrana quòd exinde posset Venafranus Episcopus honorificè sustentari. Postmodum autem dicti Clerici Venafrani à præfato Cardinali accepta licentia sibi eligendi personam idoneam canonicè in pastorem, dilectum filium Iohannem de Abner concorditer elegerunt; cujus electionem idem prædecessor noster meritò reprobavit, quia nondum erat in sacris ordinibus constitutus. Sed vos iterum convenientes in unum, & Spiritus sancti gratia invocata, venerabilem fratrem nostrum R. tunc Archidiaconum, nunc Episcopum vestrum communiter elegistis. Et cum idem ad ejusdem prædecessoris nostri præsentiam accessisset pro confirmationis munere impetrando, idem electionem confirmavit eandem, Archipresbytero & Capitulo Ecclesiæ Yserniensis per litteras suas demandans quòd cum tam Venafrana quam Yserniensis Ecclesiæ ex destitutione pastoris incurrisent non modicum detrimentum, præsertim cum per biennium & eò amplius dictæ Ecclesiæ fuissent viduatae pastore, & juxta Lateranensis statuta Concilij ad ipsum earum ordinatio pertineret, dictum R. concedebat eisdem de fratrum suorum consilio in pastorem, nulla mentione habita de sententia Cardinalis, injungens eisdem ut ei tanquam electo suo & pastori animarum suarum debitam obedientiam exhiberent, & ejus salubria monita & mandata reciperent humiliter & servarent. Verum idem prædecessor noster volens ab eisdem Ecclesiis auferre materiam querelandi, eidem electo litteris suis injunxit ut cum esset in Ecclesia Venafrana, illo uteretur sigillo in quo tantum vocaretur Episcopus Venafranus, quòd cum esset in Ecclesia Yserniensi similiter observaret. chrisma verò uno anno in Ecclesia Yserniensi conficeret, & alio in Ecclesia Venafrana. quòd etiam de festo sancti Nicandri præcepit firmiter observari. Sanè cum olim Yserniensis Ecclesiæ nuntij ad nostram præsentiam accessissent, & humiliter postulare ut eorum Ecclesiæ desolatæ paterna dignemur sollicitudine providere ac finem imponere quæstioni, dilectis filiis R. Capuano electo & Magistro Ph. Notario nostro tunc Beneventano rectori dedimus in mandatis quatinus partibus convocatis, diligenter causæ merita examinare curarent, & usque ad diffinitivam sententiam remoto

G ij